

18 Οκτωβρίου 2023

Μοναχός Αβιμέλεχ Μικραγιαννανίτης (1872- 18 Οκτωβρίου 1966)

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Συναξαριακές Μορφές](#)

*Μοναχός Αβιμέλεχ Μικραγιαννανίτης, σοβαρός σαν
προφήτης, γλυκός σαν απόστολος*

Ο κατά κόσμον Γεράσιμος Μπονάκης του Ιωάννου και της Δέσποινας γεννήθηκε στο χωριό Εμπρόσνερος της επαρχίας Αποκορώνου του νομού Χανίων της Κρήτης. Η θερμή του πίστη και οι από νωρίς γνήσιες πνευματικές του αναζητήσεις φαίνονται από το ότι πήγαινε μικρό παιδί σε ήσυχους κι έρημους τόπους για να προσευχηθεί εγκάρδια.

Το 1890 ήλθε σαν διψασμένο ελάφι στις πολύκρουνες αθωνικές πηγές. Εκάρη το επόμενο έτος στο ασκητικό Κελλί του Τιμίου Σταυρού, που βρίσκεται μεταξύ Κερασιάς και Καυσοκαλυβίων. Εκεί υποτάχθηκε στον αυστηρό Γέροντα Παχώμιο. Κατόπιν μόνασε επί δωδεκαετία στη μονή Καρακάλλου, στην παραλία της σκήτης της Αγίας Άννης ως σπηλαιώτης, όπου έκτισε ναό του Όσιου Ιωάννου του Ερημίτου, στη σκήτη του Αγίου Βασιλείου, όπου κι εκεί έκτισε ναό των Αγίων Μακαρίων. Από το 1935 εγκαταστάθηκε μόνιμα στην Καλύβη της Κοιμήσεως της

Θεοτόκου στη σκήτη της Μικράς Αγίας Άννης, που είναι πάνω από το σπήλαιο των Οσίων Διονυσίου και Μητροφάνους.

Αναζητώντας πνευματική ωφέλεια περιόδευσε σε πολλές μονές της Ελλάδος, της Κωνσταντινουπόλεως, του Πόντου, της Μ. Ασίας και των Αγίων Τόπων. Δεν έλαβε μόνο αλλά και έδωσε ωφέλεια κατά τις ιεραποδημίες του. Υπήρξε υπόδειγμα αληθινού μοναχού. Σκληρός στον εαυτό του, εγκρατής, ακτήμων, ανεξίκακος, ακατάκριτος. Είχε ωριμότητα και βαθύτητα σκέψεως, αφιλόδοξη λογιότητα, ελληνορθόδοξη πνευματικότητα. Όσοι τον γνώρισαν, τον χαρακτηρίζουν ευγενικό, γλυκομίλητο, ευλογημένο, σοφό, πράο, κατανυκτικό. Παρά τα γηρατειά του διατηρούσε ακεραιότητα και καθαρότητα νου. Σύγχρονος νηπτικός πατέρας. Φίλος του αγίου Νεκταρίου, του οποίου υπήρξε πρώτος βιογράφος, και των λογοτεχνών μας Α. Παπαδιαμάντη και Α. Μωραϊτίδη.

Όταν τον ρώτησαν τί κάνει στην έρημο, απάντησε: «Νουν τηρούμεν». Και όταν του είπαν γιατί δεν βγαίνει έξω, να ωφελήσει τον κόσμο, τους είπε: «Δεν μου είπε κάτι τέτοιο ο Θεός». Απαντήσεις με αρκετά βαθύ περιεχόμενο. Ο μακαριστός αρχιεπίσκοπος Κρήτης Τιμόθεος έλεγε περί αυτού: «Σοβαρός σαν προφήτης, γλυκός σαν απόστολος, υψηλός ο λιπόσαρκος ασκητής, εθύμιζε με την παρουσία του τους μεγάλους Πατέρες της ερήμου, όταν κατέβαιναν φορτωμένοι με την θείαν Χάριν ...».

Μέχρι το τέλος της ζωής του υπήρξε σκληρός βιαστής του εαυτού του, ταπεινός αναχωρητής. Πολλά γνώριζε και λίγα έλεγε. Τύπος γνήσιου μοναχού. Η πολύχρονη άσκηση του έδωσε πραότητα, διάκριση, διόραση και αγαθότητα. Μια σπηλιά παγερή είχε για χρόνια κατοικία του. Η υμνογραφία του δείγμα της φιλοθείας, θεομητροφιλίας και αγιοφιλίας του.

Σε μία επιστολή του, προ του τέλους του, έγραφε: «Σοι γνωρίζω ότι εγώ πλέον απόκαμα και από το γήρας αλλά και από διαφόρους ασθενείας, όπου μου τις στέλνει ο Θεός (χίλιαις δόξαις να έχη το όνομά Του) διά να με καθάριση ... Είμαι από πολλές ασθενείας βεβαρημένος, αλλ' ευχαριστώ τον πανάγαθον Κύριον και Δεσπότην μου, όστις μου χαρίζει την υπομονήν διά να υπομένω τα πάντα ως φάρμακα και ιατρικά της ψυχής μου. Δεν δύναμαι να στέκομαι όρθιος εις τα καθήκοντά μου, αλλ' εννοώ να μη τα αναβάλλω, εις όλον το διάστημα της ημερονυκτίου ακολουθείας, έστω και καθήμενος επί το πλείστον, εις την ταπεινήν προσευχήν μου με το κομβοσχοίνι εις το χέρι και κατά το δυνατόν να φροντίζω να κρατώ τον νουν μου εις τον Θεόν, όχι ως δίκαιος, αλλ' ως αμαρτωλός, εκζητών το έλεος του Θεού ακατάπαυστα. Αυτό θα κάμνης και λόγου σου διά να κερδίσης τον παράδεισον ...».

Ανεπαύθη εν Κυρίω στις 18.10.1966 αφήνοντας φήμη όσιου ασκητού. Ο ένθεος βίος του γοητεύει τους ειλικρινείς φίλους του πνεύματος.

Πηγες - Βιβλιογραφία

Γερασίου Μικραγιαννανίτου μοναχού, Μπονάκης Αβιμέλεχ. Μοναχός Αγιορείτης, Θρησκευτική και Ηθική Εγκυκλοπαίδεια, Αθήναι 1968, τ. 12, στ. 805-806. Χερουβείμ αρχιμ., Από το Περιβόλι της Παναγίας νοσταλγικές αναμνήσεις, Ωρωπός Αττικής 1981, σσ. 178-179. Αντωνίου Στιβακτάκη, Γέρων Αβιμέλεχ Μοναχός, Ένα διαμάντι της Αθωνικής Ερήμου, Σητεία 2000. Του αυτού, Κρήτες Αγιορείτες μοναχοί, Ιεράπετρα 2007, σσ. 33-37. Αντίπα Αγιορείτου ιερομ., Νάματα ευσεβείας Γέροντος Αβιμέλεχ μοναχού του Κρητός, Άγιον Όρος 2006.

Πηγή: Μοναχού Μωυσέως Αγιορείτου, Μέγα Γεροντικό εναρέτων αγιορειτών του εικοστού αιώνα Τόμος Β΄ - 1956-1983, σελ. 761-764 , Εκδόσεις Μυγδονία, Α΄ Έκδοσις, Σεπτέμβριος 2011.